

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

LEGE

privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1.- Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea traficului de persoane, precum și protecția și asistența acordată victimelor unui astfel de trafic, care constituie o violare a drepturilor persoanei și o atingere a demnității și integrității acesteia.

Art.2.- În prezenta lege, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. prin *trafic de persoane* se înțeleg faptele prevăzute la art.12 și 13;
2. prin *exploatarea unei persoane* se înțelege:
 - a) executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii, în mod forțat, cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate;
 - b) ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

c) obligarea la practicarea prostituției, la reprezentări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice sau alte forme de exploatare sexuală:

d) prelevarea de organe;

e) efectuarea unor alte asemenea activități prin care se încalcă drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

CAPITOLUL II

Prevenirea traficului de persoane

Art.3.- Pentru o luptă eficientă împotriva traficului de persoane, autoritățile și instituțiile publice prevăzute în prezentul capitol, organizațiile neguvernamentale și alți reprezentanți ai societății civile vor desfășura, separat sau, după caz, în cooperare, o activitate susținută de prevenire a traficului de persoane, în special de femei și copii.

Art.4.- Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Administrației Publice, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, precum și alte organisme guvernamentale cu atribuții în combaterea traficului de persoane iau măsurile necesare pentru elaborarea și aplicarea, în domeniile lor de activitate, a Planului național de acțiune în combaterea traficului de persoane.

Art.5.- (1) Ministerul Afacerilor Externe întocmește o listă cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care va fi comunicată, la cerere, instituțiilor interesate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul de Interne vor adopta măsurile necesare, în baza Legii nr.123/2001 privind regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României a cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane, în sensul prezentei legi.

Art.6.- (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, elaborează și

aplică măsuri speciale de integrare pe piața muncii a persoanelor cu risc ridicat de a fi traficate, în special pentru femeile din zonele defavorizate și pentru persoanele marginalizate social.

(2) Pentru persoanele cu risc ridicat de a fi traficate, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă dezvoltă programe de informare privind piața muncii și drepturile angajaților, programe de formare profesională, precum și de informare a agenților economici pentru angajare a acestora cu prioritate.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice studiază oportunitatea elaborării unor măsuri de stimulare a agenților economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât și victime ale traficului, care au absolvit cursuri de formare profesională, făcând propuneri în acest sens.

Art.7.- Ministerul Administrației Publice realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.

Art.8.- Ministerul Educației și Cercetării realizează, cu sprijinul celorlalte ministere implicate și în colaborare cu organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, programe educative pentru părinți și copii, în special pentru grupurile cu risc crescut de a fi victime, în vederea prevenirii traficului de persoane.

Art.9.- (1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, cu sprijinul altor ministere, realizează și menține în actualitate baza de date privind fenomenul traficului de ființe umane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen, luând în considerare atât persoanele ce trafichează, cât și victimele traficului, precum și persoanele juridice implicate în activitatea de trafic de persoane.

(2) Publicarea informațiilor statistice și a rapoartelor de evaluare se face semestrial de către Inspectoratul General de Poliție, cu avizul ministrului de interne.

Art.10.- Ministerul Justiției și Ministerul Public, pe baza datelor proprii, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor ce favorizează traficul de persoane.

Art.11.- Pentru prevenirea traficului de persoane, organizațiile neguvernamentale cooperează cu ministerele interesate și organizează campanii de informare privind fenomenul traficului de persoane și riscurile la care sunt supuse victimele acestuia.

CAPITOLUL III **Infrațiuni**

Secțiunea I

Infrațiuni privind traficul de persoane

Art.12.- (1) Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Traficul de persoane, săvârșit în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art.13.- (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unei persoane cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani, în scopul exploatării acesteia, constituie infracțiunea de trafic de minori și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.(1) a fost săvârșită asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de 15 ani, pedeapsa este închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) și (2) sunt săvârșite prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase, pentru obținerea consimțământului persoanei care are control asupra altei persoane, pedeapsa este închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(1) și închisoarea de la 7 la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(2).

(4) În cazul în care faptele prevăzute în alin.1, 2 și 3 sunt săvârșite în condițiile prevăzute în art.12 alin.(2), pedeapsa este închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.1, închisoare de la 5 la 17 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(2), închisoare de la 5 la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(3) teza 1 și închisoare de la 7 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul alin.(3) teza 2.

(5) Dacă faptele prevăzute în acest articol au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi sau detențiunea pe viață.

Art.14.- Dacă faptele prevăzute în art.12 și art.13 se săvârșesc de către o persoană care face parte dintr-un grup organizat sau a produs ori a obținut, pentru sine sau pentru altul, beneficii materiale importante, maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

Art.15.- (1) Tentativa infracțiunilor prevăzute în art.12-14 se pedepsește.

(2) Organizarea săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezentul capitol constituie infracțiune și se pedepsește ca și infracțiunea organizată.

Art.16.- Consimțământul persoanei, victimă a traficului, nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului.

Secțiunea a 2-a
Infrațiuni în legătură cu traficul de persoane

Art.17.- (1) Fapta de a determina sau de a permite, cu știință, fie direct, fie prin intermediar, intrarea sau rămânerea pe teritoriul țării a unei persoane care nu este cetățean român, supuse traficului de persoane în sensul prezentei legi:

a) folosind față de aceasta mijloace frauduloase, violență sau amenințări ori altă formă de constrângere sau

b) abuzând de starea specială în care se găsește acea persoană, datorită situației sale ilegale sau precare de intrare sau ședere în țară, ori datorită sarcinii, unei boli sau infirmități, ori unei deficiențe, fizice ori mintale, constituie infracțiune și se sancționează cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea de trafic de persoane.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin.1 se săvârșește de o persoană care face parte dintr-un grup organizat sau se săvârșește în mod repetat, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Art.18.- (1) Fapta de a expune, vinde sau răspândi, închiria, distribui, confecționa ori deține în vederea răspândirii de obiecte, filme, fotografii, diapozitive, embleme sau alte suporturi vizuale care reprezintă poziții sau acte sexuale cu caracter pornografic, ce prezintă sau implică minori care nu au împlinit vârsta de 18 ani sau importarea ori predarea de astfel de obiecte unui agent de transport sau de distribuire în vederea comercializării sau distribuirii lor constituie infracțiunea de pornografie infantilă și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Faptele prevăzute la alin.(1), săvârșite de o persoană care face parte dintr-un grup organizat, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Secțiunea a 3-a
Dispoziții speciale

Art.19.- (1) Banii, valorile sau orice alte bunuri dobândite în urma săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezenta lege ori cele care au servit la săvârșirea acestor infracțiuni, precum și celelalte bunuri prevăzute în

art.118 Cod penal, sunt supuse confiscării speciale, în condițiile stabilite de acel articol.

(2) Sunt considerate bunuri care au servit la săvârșirea infracțiunii și mijloacele de transport care au folosit la realizarea transportului persoanelor traficate, precum și imobilele în care aceste persoane au fost cazate, dacă aparțin făptuitorilor.

Art.20.- Persoana supusă traficului de persoane, care a săvârșit infracțiunea de prostituție prevăzută de art.328 din Codul penal, nu se pedepsește pentru această infracțiune, dacă mai înainte de a se fi început urmărirea penală pentru infracțiunea de trafic de persoane încunoștințează autoritățile competente despre aceasta sau dacă, după ce a început urmărirea penală ori după ce făptuitorii au fost descoperiți, înlesnește arestarea acestora.

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind procedura judiciară

Art.21.- Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege se efectuează în mod obligatoriu de către procuror și se judecă în primă instanță de către tribunal.

Art.22.- În vederea strângerii datelor necesare începerii urmăririi penale, pot fi folosiți investigatori sub acoperire, în condițiile legii.

Art.23.- (1) Când sunt date sau indicii temeinice că o persoană care pregătește comiterea unei infracțiuni din cele prevăzute în prezenta lege sau care a comis o asemenea infracțiune folosește sisteme de telecomunicații ori informatice, organul de urmărire penală poate, cu autorizarea procurorului, să aibă acces, pentru o perioadă determinată, la aceste sisteme și să le supravegheze.

(2) Dispozițiile art.91¹-91⁵ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Art.24.- (1) Ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de persoane, prevăzută în art.13, și de pornografie infantilă, prevăzută în art.18, nu sunt publice.

(2) La desfășurarea judecării, în condițiile alin.(1), pot asista părțile, reprezentanții acestora, apărătorii, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanță.

(3) În cauzele privind infracțiunile prevăzute în prezenta lege, ascultarea minorului care nu a împlinit 14 ani se face în prezența unuia dintre părinți sau a tutorelui, ori a persoanei căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare.

Art.25.- La judecarea infracțiunilor prevăzute în art.12 și 17, la cererea părții vătămate, instanța poate declara ședința secretă.

CAPITOLUL V

Protecția și asistența victimelor traficului de persoane

Art.26.- (1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și alte victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență specială, fizică, juridică și socială.

(2) Viața privată și identitatea victimelor traficului de persoane sunt ocrotite prin prevederile acestei legi.

(3) Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul la recuperarea lor fizică, psihologică și socială.

(4) Minorilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(5) Femeilor, victime ale infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifică.

Art.27.- Ministerul de Interne asigură, la cerere, pe teritoriul României, protecția fizică a victimelor traficului de persoane pe perioada procesului.

Art.28.- Cetățenilor români, aflați pe teritoriul altor țări, victime ale traficului de persoane, li se acordă, la cerere, asistență de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în acele țări.

Art.29.- Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, eliberează, în caz de necesitate, în vederea repatrierii, documente de identitate cetățenilor români care au fost victime ale traficului de persoane, într-un timp rezonabil, fără întârzieri nejustificate.

Art.30.- (1) Ministerul Afacerilor Externe asigură difuzarea către cei interesați, prin intermediul misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare ale României în străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor, victime ale traficului de persoane, potrivit legislației române și a statului de reședință.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare diplomatice ale României asigură informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările române în materie.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României vor publica prin mijloacele electronice proprii informații referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, precum și adresele centrelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane sau asimilate acestora.

(4) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale României în străinătate vor desemna un diplomat din cadrul acestora ca responsabil cu aplicarea metodologiei de repatriere a cetățenilor români victimele ale traficului de persoane, în sensul prezentei legi.

(5) Metodologia de repatriere a cetățenilor români victime ale traficului de persoane se elaborează de către Ministerul Afacerilor Externe împreună cu Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, în termen de 60 zile de la adoptarea prezentei legi.

Art.31.- Ministerul de Interne asigură, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei României, personal special instruit pentru identificarea și preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituțiile specializate.

Art.32.- (1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în Centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare *Centre*, aflate în subordinea consiliilor județene din județele Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu-Mare și Timiș.

(2) Durata cazării este stabilită prin decizie a Delegației permanente județene și nu poate depăși 10 zile.

(3) Durata cazării poate fi prelungită, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult până la 3 luni sau, după caz, pe perioada procesului penal.

(4) Centrele sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

Art.33.- Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenții sociali din aparatul consiliului local de pe raza căruia își desfășoară activitatea Centrele, informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege persoanelor marginalizate social.

Art.34.- (1) Regulamentul de organizare și funcționare, precum și structura organizatorică a Centrelor se aprobă de către ministrul administrației publice, cu avizul ministrului de interne.

(2) Personalul încadrat în Centre este salarizat potrivit legislației privitoare la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

(3) Cheltuielile curente și de capital ale Centrelor se acoperă din bugetele consiliilor județene, prevăzute la art.32 alin.(1).

Art.35.- (1) Agențiile județene de ocupare a forței de muncă, din județele în care se înființează și funcționează Centrele, organizează, dacă este posibil, programe speciale de scurtă durată pentru inițierea sau formarea profesională a victimelor cazate.

(2) De asemenea, agențiile menționate la alin.(1) asigură, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă.

Art.36.- Victimelor traficului de persoane, cetățeni români, li se pot acorda locuințe sociale, cu prioritate, de către consiliile locale din localitatea de domiciliu.

Art.37.- România facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Art.38.- (1) Pentru asigurarea securității lor fizice, victimele traficului de persoane, cetățeni străini, pot fi cazate în Centrele special amenajate potrivit Legii nr.123/2001 privind regimul străinilor în România, iar solicitanții unei forme de protecție în România pot fi cazați în Centrele special amenajate potrivit Legii nr.323/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.

(2) Victimele traficului de persoane vor fi informate, în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate.

(3) Persoanele cazate, potrivit alin.(1) pot beneficia de consiliere psihică și psihologică, precum și de asistență medicală și socială, într-o limbă pe care o înțeleg.

Art.39.- În cazul în care străinii, victime ale traficului de persoane, nu posedă nici un document de identitate sau acesta a fost pierdut, furat sau distrus li se facilitează de către Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau de către organele competente ale Ministerului Administrației Publice eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz.

Art.40.- În cazul aducerii în România, de către o companie de transport, de victime ale traficului, cunoscând caracterul ilicit al acestuia, compania de transport respectivă este obligată să asigure cazarea și întreținerea acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne și să suporte transportul lor până la frontiera română, conform legii.

Art.41.- De asemenea, minorilor care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la minori din Legea nr.123/2001.

Art.42.- Asociațiile și fundațiile care fac dovada că desfășoară programe de servicii de asistență socială pentru victimele traficului de persoane, precum: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică și juridică, asistență medicală vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

Art.43.- Victimele infracțiunilor prevăzute în prezenta lege au dreptul să primească informații cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile.

Art.44.- Persoanele prevăzute la art.43 au dreptul să primească asistență juridică obligatorie pentru a putea să-și exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal și să-și susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în care ele sunt implicate.

CAPITOLUL VI **Cooperarea internațională**

Art.45.- Prin prezenta lege se instituie ofițeri de legătură în cadrul Ministerului de Interne, precum și magistrați de legătură la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, care să asigure consultarea reciprocă cu ofițeri de legătură sau, după caz, cu magistrați de legătură ce funcționează în alte state, în scopul coordonării acțiunilor acestora în cursul urmăririi penale.

Art.46.- În vederea schimbului de date și informații cu privire la investigarea și urmărirea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se va stabili un punct de contact în cadrul Ministerului de Interne și al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu instituții similare din alte state.

Art.47.- (1) Societățile de transport internațional sunt obligate să verifice, la emiterea documentului de călătorie, dacă pasagerii sunt în posesia documentelor de identitate cerute pentru intrarea în țara de tranzit sau de primire.

(2) Obligația prevăzută la alin.(1) revine și conducătorului mijlocului de transport internațional rutier la urcarea pasagerilor, precum și personalului abilitat să controleze documentele de călătorie.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art.48.- Pentru identificarea victimelor traficului de persoane, lucrătorii Ministerului de Interne pot organiza controale în instituții publice ori particulare, precum și în incinta agenților economici, indiferent de proprietar sau de deținător, în condițiile legii.

Art.49.- În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, Regulamentul de aplicare a legii.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 1 noiembrie 2001 cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu